

Ook in 2006 hebben velen weer een beroep op onze stichting gedaan. Het aantal gehonoreerde aanvragen daalde in 2005 van 24 naar 19. In totaal werd in 2006 voor een bedrag van € 21.800 uitgekeerd tegenover € 28.850 in 2005. Sinds de oprichting is er door de stichting € 497.561 uitgekeerd.

Daarnaast hebben wij in 2006 een bedrag van € 2.945 uitgegeven aan administratiekosten en kosten fondswerving etc. tegenover een bedrag van € 3.828 in 2005. Deze daling is o.a. het gevolg van een nagekomen post uit 2004 in 2005.

Deze uitgaven waren alleen maar mogelijk dankzij de hulp van velen die met een bijdrage groot en klein ons werk hebben ondersteund. In 2006 werd aan giften, schenkingen en legaten in totaal ontvangen een bedrag van € 32.866 een daling van 15 % ten opzichte van 2005. Wij danken u voor uw bijdrage in 2006 en hopen ook in 2007 weer op uw steun te mogen rekenen.

Wat betekent deze theologiestudie voor mij? Een tweede bijdrage.

Ik ben pas theologie gaan studeren toen ik, door ziekte, niet meer werkzaam kon zijn in mijn oude beroep: verpleegkunde. Mijn geschiedenis representeert voor mij, mijn eigen Exodus-verhaal, ik word uit mijn Egypte geleid...

Want ja, wat doet iemand die, 32 jaar oud, thuis komt te zitten, zonder uitzicht op een (werkzame) toekomst? Het antwoord hierop is met kleine stapjes gekomen. Eerst was ik zo ziek, dat ik echt helemaal niets kon. Langzaam ging het steeds iets beter met me. Ik ben van nature niet iemand die gemakkelijk stil zit, en dus begon het bij mij te kriebelen, ik wilde iets doen, ik wilde me weer nuttig voelen in de maatschappij. Ik heb geprobeerd in mijn oude beroep terug te keren, maar dat was gewoon te zwaar. Mijn werkgever wilde alleen maar personeel hebben dat hij voor alle diensten en fulltime in kon zetten; dat kon ik niet.

Uiteindelijk ben ik, na veel vrijwilligerswerk, voornamelijk in jeugdcatechese, via een aanbeveling van de pastoor van mijn toenmalige parochie, begonnen aan de tweejarige toerusting-cursus; de pastorale school. Ik bloeide op, ik kon weer wat betekenen, ik kreeg weer het gevoel van waarde te zijn. Maar ik dacht ook, dat er nog veel meer te leren was, en dat ik, als ik meer wist, misschien nog meer van waarde kon zijn. Op aanraden van de theologe die onze groep van de pastorale school begeleidde, ben ik heel voorzichtig, gaan nadenken over een studie theologie.

Ik hoorde van een open dag bij Fontys hogeschool voor theologie en levensbeschouwingen in Amsterdam, heb de stoute schoenen aangetrokken en ben er heen gegaan. Alles wat ik hoorde en zag, trok me enorm aan, maar ja, waar moest ik, met een lage uitkering, deze dure studie van betalen? Gelukkig werd ik ook toen geleid. De studiecoördinator wees me op het bestaan van de L.J. Mariastichting. Ik heb een aanvraag ingediend en kreeg een gift. Vanaf dat moment, ben ik door de L.J. Mariastichting, dus mede door u allen, in staat gesteld te blijven

studeren. Nadat ik mijn bachelors gehaald heb, in zowel de educatieve - als de pastorale variant bij Fontys, ben ik overgestapt naar de KTU. Inmiddels studeer ik hier in het zesde jaar. Ik denk nog twee jaar nodig te hebben om ook dit af te sluiten, daarna hoop ik uitzicht te hebben op een betaalde baan, waarin ik, wat ik heb geleerd, ook volledig tot zijn recht kan laten komen. Dit zou voor mij ook inhouden dat ik weer in mijn eigen levensonderhoud en dat van mijn dochter kan voorzien.

Ik kan u niet voldoende uitleggen hoe het voelt om de mogelijkheid te krijgen om vanuit een uitzichtloze situatie op weg te mogen gaan naar een zinvolle toekomst. U hebt het voor mij mogelijk gemaakt weer mee te doen in de maatschappij, zinvol en met passie bezig te zijn. De studie is veelomvattend, je leert erg veel over mensen, niet in de laatste plaats over jezelf; ik ben enorm 'gegroeid' door de studie. Ik vind het prachtig dat ik nu het gereedschap in handen heb om het 'kleine verhaal' van individuele mensen, te leggen op het 'grote verhaal' van de Bijbel, om zo te helpen zin te geven aan ervaringen, om ervaringen te kunnen duiden en daarmee ook gehoor te geven aan iets dat in het diepste van mij roept. Ik heb in mijn leven ervaren dat als er ergens een deur dichtgaat, God wel weer een raampje opent. Dit gevoel, dit geloof wil ik graag aan anderen meegeven, zodat ook zij, net als ik, in moeilijke situaties weer uitzicht krijgen.

Ingeborg

Derde bijdrage:

Waarom kiest iemand (in Godsnaam) voor de studie theologie? Dat is een vraag die mij vaak gesteld wordt. Theologie wordt veelal geassocieerd met saai, duf, stoffig. En dat niets minder waar is, is mij in de afgelopen vier jaren theologiestudie gebleken. Aanvankelijk koos ik voor deze studie om met wat meer bagage werkzaam te kunnen zijn in de stervensbegeleiding. Maar al snel werd de studie van middel steeds meer doel op zich. Ik raakte meer en meer gefascineerd. Er viel een hele wereld te ontdekken achter de bijbel. En hoe de kerk gekomen was tot haar dogmatische standpunten was niet langer onbegrijpelijk na bestudering van de kerkvaders. Ik vond het boeiend te bestuderen hoe theologische systemen zijn opgebouwd: met een goed doordachte logica, maar ook als weerslag van de levensvragen die de mens altijd al hebben bezig gehouden. Als echt kind van deze postmoderne tijd ben ik huiverig jegens alle claims van filosofen en theologen die pretenderen te weten wat de waarheid is. Maar de zoektocht van mensen door de eeuwen heen naar de Waarheid, naar Iets of Iemand groter dan zichzelf, was voor mij een inspiratie zonder weerga.

Hoe meer kennis ik vergaarde, hoe bewuster ik me ervan werd dat ik zoveel nog niet wist. Maar in dit laatste studiejaar van de bacheloropleiding kwamen de lijnen ineens bij elkaar. Ik ontdekte dat ik kennis en inzichten uit de diverse theologische disciplines met elkaar in verband wist te brengen. En dankzij de stage die ik dit jaar als vierdejaars pastoraalstudent moest lopen (waarbij ik ervoor koos dat te doen in een verpleeghuis) heb ik helder gekregen wat 'kerk' voor mij betekent, wat ik wil betekenen voor mensen en hoe zich dat verhoudt tot mijn godsbeeld. Pastor zijn is niet zomaar een baan, maar raakt de grondvesten van je bestaan. Dat is wat ik in deze stage vooral ervaren heb. Ik heb een beter zicht op mezelf en mijn geloofsbeleving gekregen. Ik heb ervaren een authentiek pastor te kunnen zijn, in een ziekenhuis, verpleeghuis of hospice. Daar waar mensen tegen de grenzen van hun bestaan aanlopen. De zekerheid dat ik daarin gaven van hoofd en hart het beste kan inzetten is voor mij de waardevolle uitkomst van deze eerste vier studie jaren.

Elly Jacobs

Bestuursleden: Prof. Dr. J.B.M. Wissink, voorzitter; Dhr. P.A. Moons, penningmeester; Mevr. V.V. Huijgen, secretaris; Dhr. Drs. H.P.M. Dieben; Mevr. Drs. W.C.G. van Wieringen; Zr. R. Plat

